

tist nøjagtig Fordeling, naar ikke praktiske Forhold hindre der. Det ærede Medlem opfattede vort Forslag rigtigt, naar han gik ud fra, at naar $\frac{1}{2}$ Td. sættes til 1 Mand, saa skulde 1 Td. sættes til 2 Mand, $\frac{1}{2}$ Td. til 3 Mand osv., 3 Tdr. til 6 Mand, 4 til 8, 5 til 10 osv. Byrden skal jo efter vort Forslag stige i samme Forhold som Hartkornet, og naar Byrden stiger med en Mand pr. halve Tønde og stiger i samme Forhold som Hartkornet, saa maa den selvfølgelig stige med to Mand for en hel Td. Det er dog en temmelig simpel Reguladetrivning. Men der staar ikke i vort Forslag, at der skal være en forstellig Stigning, der skaar kun, at større Stigning end $\frac{1}{2}$ eller 1 Td. henholdsvis under og over 3 Tdr. maa man ikke gøre. Vi ville sætte Grænse for for meget store Stigninger, men ikke slaa nogen bestemt Stigning fast. Man vil ikke forhindre, at man, dersom der var Steder, hvor maa vilde gaa endnu mere i Detaillerne, kunde gøre det, hvilket Mindretallet har gjort ved sit Forslag. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om ikke 5 Str. efter Fler-tallets Forslag vilde komme til at svare det dobbelte af, hvad 4 Str. svare, saa skal jeg sige, at det følger ikke med Nødvendighed af Fler-tallets Forslag. Jeg antager, at man de fleste Steder vil sige, at naar 4 Str. svare een Mand, saa svare 6 Str. en halv Mand mere, og saa ville 5 Str. ikke komme til at svare dobbelt mod 4 Str. Man maa naturligvis paa ethvert Sted skønne over, hvor fint det vil være rigtigt at fordele. Det kan ikke undgaas. Ved et saadant Forhold kan det ikke være andet. Byrden kan af praktiske Hensyn ikke fordeles efter aritmetiske Forhold. Der skal være en Grænse. Man maa inddele Hartkornsejerne i Klasser eller Afdelinger, og den Mand, der har lidt over en Grænse, kommer jo saa nødvendigvis til at svare en Smule mere i Forhold til sit Hartkorn end den, der har en Smule under den kommende Grænse. Men man maa kun sætte en Grænse for Højdespringene, saa at de ikke skulle blive for store; men derimod maa man sætte nogen Grænse for Minimumspringene, saaledes som Mindretallet har gjort, saa maa man hellere helt lade være at sætte Grænse.

J. C. Christensen: Jeg maa sige, at jeg blev ikke klogere, fordi vi fik denne Forklaring af den ærede Ordfører, og jeg forstaaar fremdeles slet ikke, at man kan sige, at 9 Str. svare dobbelt, men at 1 Td. 5 Str. ikke svarer af $\frac{1}{2}$ Td., naar

man akkurat har samme Stala her. Jeg forstaaar det saa meget mindre, at man tager den halve Tønde og stiger med en halv op til 3 Tdr., naar det dog skal være Meningen, at, naar man kommer til 4 Tdr., skal halve Tønder blive ved at svare i samme Forhold; saa forstaaar jeg ikke, hvorfor man har taget dette med her. I det hele mener jeg, at Vædringsforslaget, hvis det skal have den Forstaaelse, som den ærede Ordfører her giver det, er meget uklart affattet.

Berg: Den Ordfører, der kan paastaa, at det, at ved Skalaen, hvorefter Snekastningsbyrden fordeles, maa Stigningen højest finde Sted med en Tønde Hartkorn op til 10 Tdr., og derefter med 2 Tdr.: skal betyde, at Stigning skal foregaa med 1 Td. Hartkorn, den Ordfører kan ogsaa læse Forslaget under Nr. 5 saaledes, at, naar der staar, at der gøres en Stigning i Skalaen for Snekastningsarbejdet for hver Tønde Hartkorn, vil derefter 9 Stæper saa 2 Stigninger, det er meget logisk. Jeg maa raade Udvalget til, naar Sagen efter Ministerens Forklaring kommer tilbage til Tinget og atter til Udvalget her, at studere det lidt nærmere og lave noget, som Folk her i Tinget kunne forstaa, for naar de ikke kunne forstaa det her i Tinget, selv Mænd, der have arbejdet i kommunale Forhold i mange Aar, som flere af Talerne her have gjort, saa tror jeg, at det ude i Landet kan gaa selv over en Amtmands Forstand.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, var Forhandlingen sluttet.

1) Vædringsforslag under Nr. 2 til § 3 af A. Nielsen og L. Rasmussen:

Paragraffen udgaar, og i Stedet sættes: „For Sognekommuners Vedkommende kan det af Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen bestemmes, at den Kommune paahvilende Snekastning i det hele eller til Dels skal udføres for Kommunens Regning efter Vicitation, ved Akkord under Haanden eller ved lejede Folk. Ellers bliver Naturalarbejde at anvende saaledes, at der i saa Henseende forholdes efter nedenanførte i §§ 4—14 indeholdte Regler.

I de Sognekommuner, hvor Naturalarbejde ved Vejenes Vedligeholdelse anvendes, kan Snekastning ikke foregaa paa anden Maade uden Amtsrådets Samtykke.“ forkastedes med 54 Stemmer mod 17.